

: 4

אלו קדשים פרק שלישי תמורה

מסורת הש"ס

ואתו מעשר שני וילין מכבוד. בהקדש דואלנת לפני ה' וגו' (דברים יז)
דמעשר שני אחתקם לנכור וכוון דאיכא כבוד דפשוטא לו דלא
ימחילאל אלף כפי הית כגון האל גמדין מעשר מניה: ומי ילפין
קדשים מהדרי. כגון האל דילת צר מרם ומעשר מעשר: והא א"ר
יוטנן מן. ומעשר טעמא אצור

מקומן (ובחסד דף מט.) : למד מן הלמד.
כגון הכא למעשה למד מעשה ואבשר
גופיה למד ממש : חולין ה'א. ומצד
אחריו : למד כפר בלמד חולין'. דלכא הוה
חולין למדין אותו (ה' טו) מהמלמד (ז') :
כפר כפלמד. דס' ההלמד בעי' למידי
חולין : כמי' איכא למישר. הכא הוי
המלמד משר' וי' קשיא לי כיון דלא
קידשה לעשר אחאי' מספקא ליה
במעשר ובמזומה אזי שלשון ירושלמי
הכמוז כפריס' עיקר וכן קבלתי
במס' מנחות (דף ע"ג.) : לא קסבר קידשה
לעשר לבוא בכור נמי ליבעי' וזי'
קסבר לא קידשה מעשר נמי לא ליבעי'
לעשר

ויעלם קסטר קדשה נעמיה נרנח
והכא דפיעטא ליה בצבור כגון שמרן
דמו כפיני ביתי כו' וליג' כיון שאל
אימיה לרס לאו בר וריקה הוא כו' אלא
ה"ג ואמי בשר ויליף מדם מה דמו
כמונה קף בשרו תבוצת כלומר מה
דמו של זו כגון בזמן מונח אף בשרו
לא יכלא אלא כונן מונח ומעשר מעשר
וגמר מהאי יו' בשר: מעשר דגן אינו
בא אלא מן הארץ כפי' דקדושים בסופו
(וי': אסף מעלה כבור, יו' יו' ובריתא
עליון וקדושים כפי' דקדושים בסופו)

למה קיבצו מבתי מדרשו? [מ] ר' יוחנן
ומתני' ר' שמעאל כלל מלך מיתר
לוי היה קרא ליה דרש: דלא כלל הורא.
כל מקום שיוכל לראותו העומד
ברוש: ודין הוא. דליתו נאכל:
מה בכוזר אינו נאכל אלא לפניו מה
החומה. דקדושתו נפסקין ביה: מה
לכבוד שכן שחילקתו כוונן אכילתו
ואוכלו. חילקת כוונן אכילתו דלית
נאכל אלא לשני ימים וילנה אחד
ומעשר שני ועלום ויחילקת בחולו
שאני נאכל אלא להניין ומעשר שני
לכל אדם: ומאי קשיא ליה. לכן עזאי
דקמח יוכל כ"ו ו' ומנא מתיי לך
האי דיאלכל כלל הורא? דליתערך קרא
לתי: ויירושלמי לפניו מה החומה.
הוא נאכל אלא לפניו מה החומה
דקאמר יבול אמרת
וילנה לירושלים אלא
קלים ומעשר שני
לפנים מן החומה
לפנים מן הקלעים מהו
מתי מעשר שני בכל
ומזמיר יבול יהא בכור
ליל המוקדשין ויפסל
נגד התירושן ויבהרך
הוא מעשר אינו נפסל
הוא יאנו נפסל משנה
למפקי להו למעמא
מנא להו? נפא

וְקָשָׁא לִיָּה בְּשִׁלְמָא קֳדָשִׁים קָלִים בְּעוּ
מִתָּן דָּם אֱלָא מְעַשְׂר לִיחֲאִילִי כָּל
הַרְוָאה קמ"ל: ויפסל. אומקרבא הוול
וכמיז שנה בשנה: שנה בשנה.
[א] אֲשַׁבַּע שָׁנִים בְּנִשְׁמַע: יום אֶחָד
מִשְׁנֵה זו. שִׁשְׁטִין כְּמִלּוּמוּ כְּסוּף שְׁמֹו
וקמ"ל קרָא דְנֶאֱכַל אֲחֻמוּ יוֹם יוֹם
הַמַּחֲמֵת שְׁהוּא מִשְׁנֵה הַחֲמֵת: כְּסוּה
הַתְּסוּפֵה: אֲדֵהִינּוּ חֻזֵּה שׁוֹק שֶׁל אֲלִמִּים
לְכַלְכֵּן לְבִי יִמִּים וְלִילָה בֵּין אֶחָד. [א] יִלָּא
יִהְיֶה וַיִּשְׁרַם יִהְיֶה לָךְ מִשְׁנֵה הַתְּסוּפֵה

לֹא דַמְתֶּמָּה הָי אֲלֵינָּי לְמוֹרָא וְאִמְרִין
הַ אַחֲרֵת כִּיּוֹאֵל בַּה וְהִיטָּ יוֹס ב' הֲדִירָן עֲלֵךְ אִלּוּ קִדְשֵׁי
יִשְׂרָאֵל הַבְּעִלִּים. אַחֲרֵי כֵן בַּחֲבֵרֶת: תַּסּוּת. וְאִשְׁלִיּוֹ לִבְנֵן דַּאֲמִי
נִלְחָא לֵאחֲרַי שְׂפִירוֹ הַבְּעִלִּים בַּה מְדוּ וְאִלּוּ יִדְבָּא תַמְחִי לִרְעוּתָא
לְ וּמִלְחָא קֹדֶם כַּפְרָה אִשְׁלִיּוֹ שְׂפִירוֹ הַבְּעִלִּים שׁוֹב בַּחֲבֵרֶת רֹעֵה יִסָּ:

[illegible][illegible][illegible]

הדרו עלד אלו קדשים

[illegible][illegible]

אלהו² מלפני ה' אלהיך תאכלנו
משנה לחברתה ולאחרים לפני
בית מביעי ליה¹⁰ לכדתניא יום
על הבכור י¹ שנאכל לשני ימים

אחד מנא להו אמר קרא יִהְיֶה לְךָ כְּחוֹה
הִדְרֵן עַלְךָ אֱלֹו קִדְשִׁים

וילד י"חמאת ותמורת חמאת י"חמאת שמתו בעליה י"ח
ושאבדה ונמצאת בעלת מום אם י"א י"ב מ"א
י"ג ואינה מעושה תמורה

(וְכֵן דַּף 12.) כְּמוֹהוּ וְסוּק שֶׁל חוּדָה בִּין וְכַמִּי יִיחֵה לְהוֹסִיק עוֹד הַ
וְשֶׁאֵבֶרְהָ וּנְמַלְחָה מוֹס. קוֹדֵשׁ שֶׁנִּכְשַׁרְתָּ בְּחִשְׁתָּ: **אִם**
 קָמְתָן (כֵּן): וְעִלְיָה עֵלֶיהָ דְרֵבִי דְלִין מַעְלָתָא מִתָּה אֲלַף
 דְּלִבְדָּה וּנְמַלְחָה צִעְלָת מוֹס דִּין. וְלִבְרִי נִקְטָ צִעְלָת מוֹס דְּלִי מִימִינָה הַ

[illegible]

עין משפט
גר מצוה

ג א מיי פֿאַר מַחֲלֹטֹת בְּזוּרֹת
הַלֵּסֶה י:
בא ב מיי פֿאַר מַחֲלֹטֹת צִית
הַמְּחִירֶה הֵלֵךְ י:
גב ג מיי פֿאַר מַחֲלֵי צִית
הַמְּחִירֶה הֵלֵךְ י וְיֵי מַחֲלֵי
מַעֲרִיק הֵלֵךְ י:
גד ג מיי פֿאַר מַחֲלֹטֹת בְּזוּרֹת
הַלֵּסֶה י:
גה ג מיי פֿאַר מַחֲלֹטֹת מַעֲרִיק
הַלֵּסֶה י:
ד א מיי פֿאַר מַחֲלֹטֹת סְפִירֹת
הַלֵּסֶה א:
ה א מיי שֶׁסֶּה הֵלֵךְ י:
ו ג מיי פֿאַר מַחֲלֹטֹת תְּחִירֶה
הַלֵּסֶה י:

מוסף רש"י

מעשר חרלין הוא, וכוונתו
לחלק למד מן הלמד; תחת יט.
כלל הוראה. הכל מקום שיוכל
לחלק משם את שילת (תחת יט.)
כבוד שעברה שנתו. מלמד
תוך שנתו. שנתה (תחת יט.)
לפי ה' אליון שנתה שנה בשנה
(תחת יט.) וכוונתו שנתה שנה בשנה
כססו וכוונתו. וכוונתו. וכוונתו.
מלמד וכוונתו. וכוונתו. וכוונתו.
עבר מלמד וכוונתו. וכוונתו. וכוונתו.
כלל ה' תלמי חרלין שנים (תחת יט.)
מקשה כבוד למעשר. וכוונתו.
דגן קה למעשר קהל (תחת יט.)
מעשר אינו נוסל משנה
מלמד וכוונתו. וכוונתו. וכוונתו.

לחבירתה. שהרי בשליש וכן
הניגוד לנער כל העשרות מן
היום והתקדמות כלכלית ודברים
במקום שלם שנים מוליד אהבה
(ד) אם שנה מעורבות שנים
ראשונה ושניה דבר שש. יום
אחד משהו זה. דבר ששנים
אחרון לשנות יכול להיכלל אותו
יום יום התחלת שנות משנה
היום. דבר ששנים יום (בכוח)
בזה יהיה לך כחזה התנועה.
בכסר משנה נפרד יוקח קרב

1000

[illegible]

שיטה מקובצת

א] ילפינן קדשים מהדרין: [ב] יבול
עילה אדם מעשר שני: [ג] דלא
ז"א מה לכבדו כן חלקת בו
א] וכן אבילותו ואבוליו חיל
ההוא. ס"א וקא קשאו ליה
בשלמא קדשים קלים אין למרס
הם אלא מעשר ליהוביל בכל
הרואה חיל ואכלתו כו' מקיש
מעשר לכבדו מה כבדו אינו
נאכל כו' אף מעשר אינו נאכל
כו' מוכיח וכן ע"ה חבת מהו
דתימא נרשם על כל חיבה קי
למלעלה להרעות כי לפי דארי
למקו: [ד] מהו דתימא קי-ל אורי
מע"ש כולל הרואה קי-ל אורי

[illegible]

תורה אור השלם

2. לפני יי אלהיך תאכלנו שנה בשנה במקום אשר יבחר אתה וביתך: רבנים ט
3. ובשעם ידעה לך כחזה התנופה ובשוק העמץ ידעה: במדבר יח

הגהות הב"ח

הגהות הגר"א
 [א] גמ' סק. גירסתי חלקה כ'
 וליכילתו ואוכלי ח"כ עשין
 עד דלא ליכ רש"י: [ב] ח'
 משכיר, גירסתי
 [ג] תר"ה ודל, לכיני סו, ולי'
 דל"כ ומקסא ליכא חלל'
 חטאות (ש"ס) חוס' חטאה
 סד"ה ודל:

רבינו גרשום
שכן יש בהן עד מובה כמו
הנחה וזכור שתי דמים תא
בכשרו שני שאין בה מ
מובה הילכן איצטור קצ
לאקומו למעשר וזמא קסבר
שעמלא וא קסבר ביה יתו
קדוש ואשניה קידשה ויתו
קידשה ומי לעזי לבוא א
אחרי תרכן אפילו בכור ו
אחרי השתא ביחולא וא
שם וא קסבר דלא קידשה
אפילו מעשר למפוט על ר
ענין: אמר רבנא לעולם א

[illegible][illegible]

ו' נמחק: עד) מום ועוד רבעל
אס בקרבנות א"י הרי כבר אמר
הכתוב ומיעט מרובה אני חט
ל כך: